

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2901/05
23.11.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Sladane Nakić-Momirović i Zvezdane Lutovac, članova veća, u vanparničnom predmetu preлагаča AA, protiv protivnika preлагаča OŠ "BB" koju zastupa Opštinski javni pravobranilac, radi donošenja rešenja koje zamenjuje ugovor o otkupu stana, odlučujući o reviziji preлагаča izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Smederevu Gž.498/05 od 12.7.2005. godine, u sednici veća održanoj 23.11.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE rešenja Okružnog suda u Smederevu Gž.498/05 od 12.7.2005. godine i Opštinskog suda u Velikoj Plani 1.R.36/2004 od 21.2.2005. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Velikoj Plani 1.R.36/2004 od 21.2.2005. godine, stavom prvim izreke, ne dozvoljava se proširenje tužbe na novog protivnika preлагаča Republiku Srbiju, a stavom drugim izreke, predlog preлагаča radi donošenja rešenja koje zamenjuje ugovor o otkupu stana se odbacuje.

Rešenjem Okružnog suda u Smederevu Gž.498/05 od 12.7.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba preлагаča i prvostepeno rešenje potvrđeno.

Protiv pravnosnažnog drugostepenog rešenja preлагаč je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijano rešenje u smislu člana 386. u vezi sa članom 400. sav 4. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i članom 30. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku i našao da je revizija osnovana.

U prvostepenom postupku postoji bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 1. ZPP, jer je nepravilno primenjena odredba člana 109. ZPP, što je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke, a drugostepni sud ovu bitnu povredu nije sankcionisao, zbog čega je učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 375. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 385. stav 1. tačka 2. ZPP, a na koje povrede navodi revizije osnovano ukazuju.

Prema stanju u spisima, preлагаč je predlog za donošenje rešenja koje zamenjuje ugovor o otkupu stana podneo 2.12.1999. godine. U predlogu je kao protivnik preлагаča označena Osnovna škola "BB". Rešenje kojim je preлагаču naloženo uređenje predloga prvostepeni sud je doneo 21.12.2004. godine, po proteku pet godina od podnošenja predloga i pošto je pre toga pet puta meritorno odlučivao o predlogu preлагаča. Predlog je bio i usvajan i odbijan, o njemu je jednom odlučivao po reviziji i Vrhovni sud Srbije, a u jednom od rešenja kao protivnik preлагаča, pored OŠ "BB" bila je označena i Republiku Srbiju. Rešenjem od 21.12.2004. godine preлагаču je naloženo da predlog uredi tako što će navesti stranke, napisati petitum rešenja u skladu sa članom 9. Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije, u skladu sa Uredbom o rešavanju stambenih potreba izabranih lica, te tako što će predložiti veštačenje putem veštaka građevinske struke, a sve ovo s pozivom na odredbu člana 109. Zakona o parničnom postupku. Rok za postupanje po nalogu suda u rešenju nije određen. Nakon prijema podneska preлагаča od 19.1.2005. godine, prvostepeni je doneo pobijano rešenje kojim, stavom prvim izreke, ne dozvoljava proširenje tužbe na novog protivnika preлагаča Republiku Srbiju a, stavom drugim izreke, predlog odbacuje s pozivom na odredbu člana 109. i 196. ZPP.

Po stanovištu Vrhovnog suda Srbije, nije bilo mesta donošenju pobijanog rešenja, budući da predlog nije bio neuredan u smislu odredbe člana 106. ZPP u vezi sa članom 30. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku, jer je sadržavao sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupati, odnosno postojao je opredeljeni zahtev učesnika u postupku. Sam prvostepeni sud je predlog preлагаča dva puta i usvajao. Iz stilizacije naloga preлагаču jasno proizilazi da se ne radi o otklanjanju nekog procesnog nedostatka, već o stavu suda u pogledu osnovanosti tužbenog zahteva i, naročito, pasivne legitimacije. Pri tom, prvi stav izreke pobijanog prvostepenog rešenja je nerazumljiv u kontekstu datog naloga za uređenje predloga, pošto ako prvostepeni sud smatra da se ne može dozvoliti proširenje tužbe na novog protivnika preлагаča - Republiku Srbiju, onda je nejasno zašto je dao preлагаču takav nalog, nezavisno od činjenice da li je preлагаč po tom nalogu postupio ili ne. Pored toga, nalog da se predloži izvođenje dokaza veštačenjem nije nalog za uređenje predloga, pa nepostupanje po takvom nalogu ne može rezultirati odbačajem predloga (nezavisno od činjenice da je jedno veštačenje u predmetu već i izvršeno).

Iz predmeta se takođe utvrđuje da je preлагаč kao protivnika preлагаča označio i Republiku Srbiju i oš u toku

2001. godine, pa ako je prvostepeni sud smatrao da se novooznačeni protivnik predлагаča protivi ovom proširenju, onda je trebalo predlog u odnosu na Republiku Srbiju kao protivnika predлагаča da zavede pod posebnim brojem i predmete spoji radi zajedničkog raspravljanja. Ovo tim pre što je prvostepeni sud Republici Srbiji priznavao status protivnika predлагаča u ranijem toku ovog vanparničnog predmeta (rešenje prvostepenog suda od 28.2.2002. godine), a pored toga podneskom od 26.2.2002. godine zakonski zastupnik Republike Srbije se upustio u raspravljanje, dakle posle prvobitnog protivljenja da predlog bude proširen i na Republiku Srbiju kao novog protivnika predлагаča.

Pored iznetih propusta u pogledu naloga za uređenje, neodređivanja sudske roke, odmaklog stadijuma postupka i nepravilne primene člana 196. stav 2. ZPP, prilikom donošenja odluke Vrhovni sud Srbije je imao u vidu i prirodu vanparničnog postupka. Ovaj postupak karakteriše načelo oficijelnosti, istražno načelo i načelo zaštite javnog interesa. Načela na kojima je ovaj postupak zasnovan, relativizuju primenu člana 109. ZPP.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će otkloniti navedene propuste i postupiti po iznetim primedbama.

Na osnovu člana 394. u vezi sa članom 400. stav 4. ZPP i člana 30. stav 2. ZVP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, pri čemu je prvostepeno rešenje ukinuto u celosti jer su prvi i drugi stav njegove izreke u međusobnom uslovljrenom, koneksnom odnosu.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević ,s.r.

Za tačnost отправка

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd